

בש"פ 6695/14 - עמרם גרייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6695/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

ה המבקש: עמרם גרייב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערער על החלטתו של בית המשפט המוחזק מרכז (כב' השופטת ד' עטר) בעמ"ת 4072-10-14 מיום 2.10.2014

בשם המבקש:עו"ד זהר קונגפורטי

בשם המשיב:עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

לפני בקשה רשות ערער על החלטת בית המשפט המוחזק מרכז (השופטת ד' עטר) בעמ"ת 4072-10-14 מיום 2.10.2014 בה התקבל ערער המשיב על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (השופט מ' מזרחי) במו"ת 28306-06-14 מיום 30.9.2014 אשר שחרר את המבקש לחפות מעצר, ונקבע כי המבקש יעצר עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדו.

רקע והליכי המעצר

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו שתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי המתואר בכתב האישום, במסגרת הליך פלילי שהתנהלה כנגד המבוקש לפני סגנית נשיאת בית משפט השלום בירושלים השופטת ח' מאק-קלמנוביץ (להלן: השופטת), הגיע המבוקש למצוותה במשפט בקשה לפסול את השופט בצוירוף דיסק עליו נרשם שם משפחתה של השופטת. בדיון הופיע סרטון שארכו מספר שעות בו נראה המבוקש כשהוא עירום בפלג גופו העליון, שותה ואוכל ולאוזני אוזניות (להלן: הסרטון). בקטע הרלוונטי פנה המבוקש לשופטת באומרו, בין היתר, "אני הולך ליבש אותך עם מגהץ...".

Hebbit האויומים השנייה המיחסת למבוקש נעהרה, על פי כתב האישום, במעמד דין טיעונים לעונש שנערך לפני השופטת. בפתח הדיון הודיע בא כוח המבוקש דאז, עו"ד מיכאל הורביץ, כי ברצון המבוקש לשחררו מ��זוג, וביקש כי יתאפשר למבוקש לטען לעצמו. בית המשפט אישר למבוקש לטען, ובשלב מסוים ביקש המבוקש מבית המשפט לתקן את פרוטוקול הדיון. לאחר שבקשתו נדחתה פנה המבוקש לשופטת בשמה הפרטיה, הפנה אותה לדברים שאמר הסרטון בוגע למגהץ והוסיף "תחשב טוב". לשאלת השופטת לפרש דבריו חזר המבוקש ואים על השופטת באומרו: "יכול אדם להורייד אדם אחר עם מגהץ... את זכית להיות מורתם מעם ולהיות מסוגלת...אולי עם מגהץ".

2. بد ובד עם הגשת כתב האישום הגיע המשיב בקשה לעצור את המבוקש עד לתום ההליכים המתנהלים כנגדו. בית משפט השלום (השופט מ' מזרחי) קבע כי עיון הסרטון מגלה כי:

"ראשית, צפיה בקטעי הדיון כפי שהוצעו בפני, תוך התבוננות קפדנית בתמליל, שאיןנו שנווי במחולקת, מלמד, כי ניתן להגדיר את התנהגותו של המשיב כהתנהגות חכופה, בעל סגנון חריף ובעיטה, אינו בורר את גבולותיו, אולם קשה לומר, שהדברים שאומר, הם מילים בהם אין מפורש, ברור, הצפ' ועולה מתוך הדברים.

שנית, המשיב נראה בבדיקה כשהוא עירום בפלג גופו [העלון], מפצח גרעינים, בעל מבט מזלזל, התנהגות נסערת, אומר דברים, אך קשה ללמידה מדברים אלו בצרפת, את דבר האום".

אולם, כאשר לאירוע השני נקבע כי הדברים שאמר המבוקש לשופטת באולם בית המשפט יכולים להתרפרש כ"אים מרומז", המגבש, לכארה, את יסודות Hebbit האויום. על כן נקבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכארה להוכחת אשמת המבוקש בביצוע Hebbit האויום השנייה. כן נקבע בית המשפט כי קיימת עילה למעצר המבוקש, וזאת בשל עבירה הפלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות ושנת מאסר בפועל, ובשל הערכת שירות המבחן לפיה המבוקש "נוטה לאימפולסיביות ולעמדה חשדנית ובעיטה מול רשותו אכיפת החוק". בית המשפט ציין כי אין קיימת סכנה כי שחרור המבוקש יביא לפגיעה בשלומה הפיזי של השופטת. אולם, נקבע כי שחרורו עלול להוביל לפגיעה "באופן ובדרך שפועלות רשות אכיפת החוק".

לאור האמור לעיל נקבע בית המשפט כי קיימת עילה למעצר המבוקש עד לתום ההליכים, אך כי אם יציג המבוקש חלופת מעצר הכללת השמה בפיקוח של אדם אחר והוראות על הרחקה מן השופטת, ניתן יהיה להסתפק בחילופת מעצר שכזו. אולם, בדיון שהתקיים ביום 7.6.2014 הביע המבוקש עמדתו כי הוא אינו מעוניין להשתחרר לפיקוחו של ערבות. בית המשפט התרשם בהחלטתו מאותו היום כי המבוקש "אינו עיר לחשבות" תנאי השחרור שהוצעו, וכי "קיים חשש שהוא לא יקבלם ויקפיד עליהם עד תום". ביום 24.7.2014 נערך דין נוסף בתיק המעצר ובתום הורה בית המשפט (השופט ר' גלט) על מעצר המבוקש עד לתום ההליכים. עיר שהגיש המבוקש על החלטה זו נדחה על ידי

בית המשפט המחויזי (השופט ש' בן שלמה בעמ"ת 14-07-58432). בית המשפט המחויזי ציין כי בסתורו יש, לכל היותר, משום "כוונה להקנית", וקבע כי גם סרטון זה מהווה ראייהلقואורה להוכחת האשמה. בקשה רשות ערר שהגיש המבוקש לבית משפט זה (השופט נ' הנדל בבש"פ 14/5916) – נדחתה.

3. המבוקש הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעוצר עד לתום ההליכים. בבקשתו זו צרכ' המערער ראייה חדשה – הקלטה ותמלול המתעדדים את שאריער ביום הדיונים בו נשמע האיים השני המוחוס לו (להלן: ה הקלטה). בית משפט השלום (השופט מ' מזרחי) בחר ראייה זו וקבע כי יש בה "משמעות הדברם באור אחר". כן קבע בית המשפט כי חלוף הזמן, משך הזמן בו מצוי המבוקש במעצר וקצב התקדמות ההליך העיקרי מצדיקים בחינה מחודשת של ההחלטה לעוצר את המבוקש. עוד ציין בית המשפט כי המבוקש הביע הסכמתו לנתני חילופת המעצר להם התנגד בעבר. לאור האמור לעיל הורה בית המשפט על שחרור המבוקש לחילופת מעצר. בית המשפט עיכב את ביצוע החלטת השחרור ב-48 שעות בתנאי שהמשיבת תודיע עד לשעה 16:00 כי בכוונתה לעורר על ההחלטה. המשיבת לא הגישה הודעה כאמור והmbksh שוחרר לבתו.

4. ביום 2.10.2014, יומיים לאחר שוחרר המבוקש ממעצר, עקרה המשיבת על ההחלטה לשחררו. בית המשפט המחויזי (השופט ד' עטר) קבע כי הקלטה ותמלול אשר הוצגו לפני בית משפט השלום אינם מקרים בתשתיית הראייתית הלכוארית כנגד המבוקש, בין היתר משום שהדברים הנשמעים בהקלטה אוזכרו בעדויות שהובאו לפני בית המשפט בהליכי המעצר הקודמים. בית המשפט הורה על מעצר המבוקש עד לתום ההליכים. בית המשפט ציין כי בדיון לפני התמיד המבוקש בתנאי פיקוח אונשי, והעיר כי ככל שתשתנה עמדה זו של המבוקש יוכל הוא לפנות בבקשתה לעיון חוזר. כנגד החלטה זו מכוonta בקשה רשות העורר שלפני.

טענות המבוקש

5. המבוקש – באמצעות בא כוחו עו"ד זייר קונפורטי – טען כי הקלטה מוכיחה, כפי שקבע בית משפט השלום, כי לא הייתה כוונת איום בדברים שאמר באולם בית המשפט. הקלטה זו אף מגלת כי לא הייתה כוונת איום בדברים שאמר בסרטון. לשיטתו, צפיה בדבריו בסרטון מגלת כי כל כוונתו הייתה לבקש מבית המשפט שייטה לו אוזן קשבת ואפשר לו לטען לפניו, ואף אם עשה כן "באופן קלוקל" אין לראות בדברים שאמר ממשום איום. המבוקש מודיע לכך שסגןנו הוא "חריג בנוף המתדיינים", וכי הוא "חצוף" ו"גונקונפורמייט", אך, לטענותו, דרך הילוך זו אינה מהווה עבירה פלילית, ובוודאי שאין בה כדי להצדיק את השימוש במשפט כארבעה חדשים. המבוקש מפנה לרע"פ 2038/04 למ' מדינת ישראל (4.1.2006), וטען כי ישום אמות המידה שנקבעו בפסק דין זה על עניינו מגלת כי מעשי לא עלו כדי איום. המבוקש מוסיף ומציין כי הוא לא שלח את הסרטון אך לשופטת, אלא שלח אותו גם לשופט נוסף ולאחרים אשר לא ראו בדברים שאמר ממשום איום.

הmbksh מזכיר כי הוא הושם במעצר בערב יום הciporim לאחר שהיא משוחרר במשך 48 שעות, מבלי שהפר תנאי מתנאי השחרור שנקבעו לו. לטענת המבוקש, שגה בית המשפט כאשר הורה על השבתו למעצר, שכן השבה למעצר של מי שלא הפר תנאי מתנאי השחרור צריכה שתעשה אך במקרים חריגים בלבד, אשר לא התקיימו בעניינו. המבוקש מתאר עצמו כ"מלך הארץ" אשר שירת ביחידת קרבית, אב לילדים ומתגורר עם אימו הקשישה. בא כוח המבוקש ציין בדיון לפני כי המבוקש אינו מתנגד להשתתו באיזוק אלקטרוני.

6. המשיבה – באמצעות באת כוחהעו"ד נילי פינקלשטיין – טענה בדיון שנערך לפני כי קיימות ראיותلقואורה להוכחת אשמתו של המבוקש וסוכנתידה על פסק דין של השופט הנדל בבש"פ 5916/14 בעניין זה. כן טענתה המשיבה כי אין בדברים הנשמעים בהקלטה כדי לשנות מסקנה זו. המשיבה מצינית כי העובדה שהմבוקש נשמע בהקלטה כמשמעותה "חס וחיליה" לשאלה "את מי אתה הולך להוריד" נזכרה בראיות אשר הוצגו לפני בית המשפט עובר להגשת ההקלטה. עוד טענתה המשיבה כי העבירות המייחסות למבוקש וכן עבורי הפלילי מעדים על מסוכנותו ומקרים עילית מעצר בעניינו. כן טענתה המשיבה כי מסוכנותו הגבואה של המבוקש הצדיקה את מעצרו על ידי בית המשפט המחויז, אך שאלן פגם במעצרו לאחר שהיא משוחרר. המשיבה מצינית כי המבוקש הוא שסרב לחולפת המעצר בפיקוח אחותו, וטענתה כי עובדה זו היא שגרמה להתרכות מעצר. על כן, לשיטת המשיבה, התקופה בת ארבעת החודשים בה שואה המבוקש במעצר אינה מצדיקה את שחרורו בשלב זה.

דין והכרעה

7. לאחר שעינתי בנימוקי הבקשה ובティיעוני הצדדים לפניהם, ולאחר שבנתתי בעיון את תיק החקירה שהוגש לעיוני ואת הסרטונים, ההקלטה והתמלולים אשר צורפו לבקשת המבוקש, הגעתה למסקנה כי דין בבקשת רשות הערר להתקבל, כי יש לדון בבקשת רשות הערר כאילו הייתה ערר וכי דין הערר להתקבל. להלן טעמי.

8. על מנת לעזר אדם עד לתום ההליכים יש להציג על קיומן של ראיותلقואורה להוכחת האשמה וכן על קיומה עילית מעצר [סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים)]. אף אם קמה עילית מעצר וקיימות ראיותلقואורה, אין להורות על מעצר אחריו סורג ובריח מקום בו ניתן להפichte באופן ניכר את הטעמים העומדים בסיסה של עילית המעצר באמצעות שחרור לחולפת מעצר. על כן, קיימישס ישר והפוך בין "ועצמתה" של עילית המעצר – כגון מידת החשש להימלטות מן הדיון, החשש לשימוש הליכי המשפט או המסוכנות הנש��פת מן הנאשם – לבין מידת נוכנותו של בית המשפט לשקל חולפת מעצר. כמו כן, קיימישס הפוך בין עצמתן של הראיותلقואורה לבין נוכנותו של בית המשפט לשקל חולפת מעצר. אך, ככל שיפחת משקלן של הראיותلقואורה כך יטה יותר בית המשפט להורות על שחרור לחולפת מעצר [ראו, למשל: בש"פ 4692/06 אלמגורבי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (20.6.2006) (להלן: עניין אלמגורבי); בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב, פסקה 23 (4.3.2014); בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (19.12.2013); בש"פ 1273/14 דסוקי נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (4.3.2014)].

9. לאחר שצפיתי בסרטון והאזנתי להקלטה הגעתה למסקנה כי אכן יש בהם, כפי שציין בית משפט השלום, כדי להציג את הדברים באור שונה. אך, בעוד כתוב האישום מתאר כיצד אמר המבוקש בסרטון "...אני הולך ליבש אותך עם מגהץ...", צפיה הסרטון מעלה כי המילה "אותך" נאמרת בלשון זכר והמשפט מנוסח כשלא. בדברים אלו יש כדי להזכיר במידה מסוימת את עוקצתה של הראייה הלכוארית שבסרטון. גם הדברים אשר קדמו לביטויים המצווטים בכתב האישום, ובמיוחד המילים "נגד היה יוצא חוק שגריב עמרם... רשאי לשיקול דעתו ליבש בן אדם עם מגהץ" עשויים לאפשר פרשנות מעט שונה לדברים הלכואורים מהזנה להקלטה. דברי המבוקש לפיהם "ראייתי הרבה כאליה, זה קורה כל יום. אתם מגהצים – ושולחים", מריםם כי דימוי המגהץ נועד לתאר את כוחו של בית המשפט, ולא את כוחו שלו.

10. סבורני כי באיזון הכלל מצדיקות המסקנות שלעיל את שחרורו של המבוקש לחילופת מעצר. זאת במיוחד במקרים לב לעובדה שהמבחן שהוא במעצר מאחורי סוג ובריח ממשך ארבעה חודשים, לנוכח העובדה כי ההליך העיקרי בעניינו אינו צפוי להסתיים בחודש הקרוב ובהתחשב בעונש הצפוי למבוקש באמירותו בדין. יש להציג כי אין במסקנות זו משום הבעת דעה בדבר תוצאה הפלילית המתנהל בעניינו של המבוקש. אף בהתעלם מתוכן הדברים שברטון ובהקלטה, צורת ההגשה, טון הדיבור והדיםומים אותם בחר המבוקש מעוררים אי נחת ויש בהם, לכשעצמם, כדי לבסס ראיות לכאורה להוכחת האשמה. השאלה האם היה בדברים אלו גם כדי לחצות את הרף הפלילי אינה שאלה לבית המשפט הדן במעצר לעונות בה, ויש להזכיר לבית המשפט הדן בהליך העיקרי.

11. גם העובדה כי המבוקש שוחרר לבתו כ-48 שעות עובר למעצמו מחדש תומכת בשחרורו לחילופת מעצר, שכן "לא בנקול יורה בית-המשפט להחזיר לבית המעצר את מי שכבר שוחרר ממנו... החזרה למעצר תעשה במקרים מיוחדים כאשר הדבר מחייב המצואות" [ע"פ 3025/00 הרוש נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(5) 824, 821 (2000)]. העובדה כי המבוקש לא הפר את תנאי שחרור בתקופה קצרה זו והתייצב לדין שנקבע אף מפיגים במידת מה את המסקנה בדבר מסוכנותו, ככל שמדובר זו מتابעת בגישה שלילית ביחס לרשויות החוק. אמן אין מדובר בשיקול מכירע, אך הטרפוו למסקנות שלועל בעניין עצמת הראיות מטה את הקפ' לכיוון חילופת המעצר [ראו למשל: עניין אלמוגרבי, פסקה 11; בש"פ 186/05 גולובייחן נ' מדינת ישראל (18.1.2005)].

12. סוף דבר – הבקשה מתقبلת וכך גם הערת. המשיב יshoreר לחילופת מעצר בתנאים שנקבעו בהחלטתו של בית משפט השלום מיום 30.9.2014. אולם, לאחר שהחלופה זו אינה כוללת מרכיב של פיקוח אנושי, מצאתי לנכון להורות על השמת המבוקש באיזוק אלקטרוני. כמו כן, מצאתי להעלות את סכום התחביבות העצמיות ולהעמידה של סך של 35,000 ש"ח וכן להעלות את סכום ההפקדה ולהעמידו על 10,000 ש"ח. מובן כי עמידה בתנאים אלו מהווה תנאי לשחרורו של המבוקש לחילופת המעצר. התנאים ימולאו בבית משפט השלום.

ניתנה היום, י"ח בתשרי התשע"ה (12.10.2014)

שוף